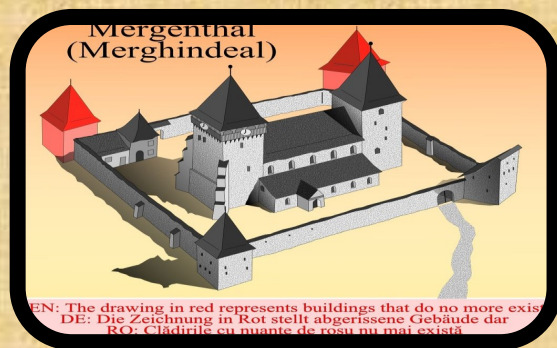
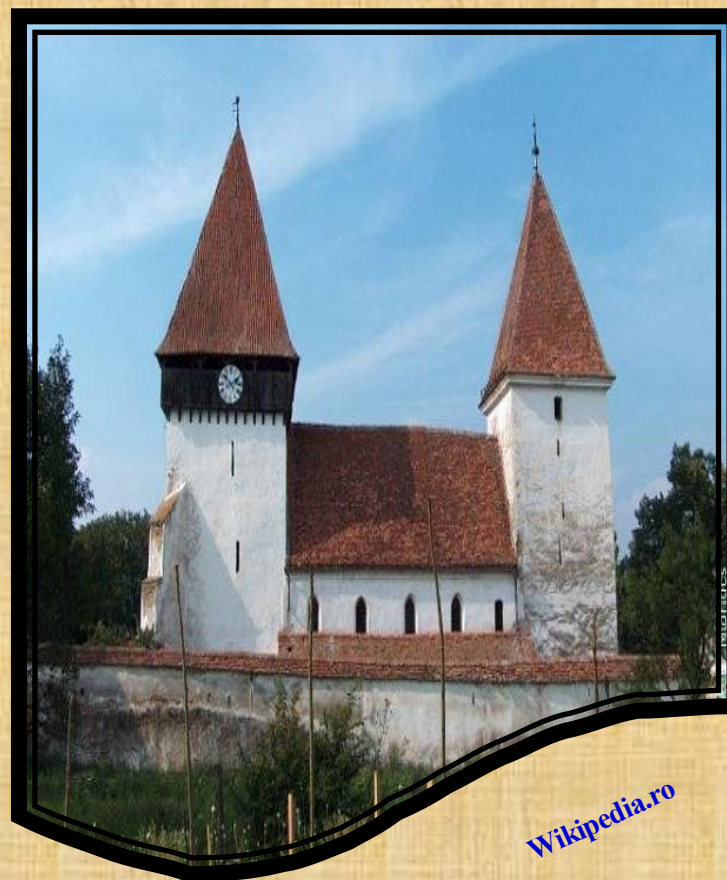

Biserica din Merghindeal

Localitatea Merghindeal este atestată pentru prima oară în anul 1336 și biserica a fost construită în a doua jumătate a secolului al XIII-lea. Stilul arhitectonic al ei poate fi întâlnit și la Homorod, Veseud, Bruiu și Dealu Frumos, el fiind tipul cel mai simplu de biserică redusă. Clopotnița bisericii este izolată de corpul bazilical, ea fiind localizată în turnul masiv situat în partea de vest a locașului de cult. Turnul a fost consolidat, îngroșat substanțial la nivelul primului nivel și a fost întărit prin intermediul unei galerii prevăzută cu un parapet de lemn. Turnul are trei etaje, la nivelul trei existând un coridor de apărare din lemn situat imediat sub acoperișul piramidal. De asemenea la fiecare etaj turnul este prevăzut cu metereze, deschideri înguste cu rol defensiv. Corul a fost înglobat în zidăria masivă pe cinci nivele, ultimele trei având metereze dreptunghiulare înguste. Privind monumentul din partea dinspre sud, aspectul exterior se prezintă sub forma unei bazilici, în partea de nord având aspectul schimbat din cauza modificărilor la care a fost supusă construcția.

Wikipedia.ro

„Anno 1600 ist dieses Gotteshaus von Michael Waida verwüstet. Anno 1773 eine vollige neue Verbesserung. Glücklich collendet und anno 1803 Stockatiert woeden.

Acest lucru poate fi înțeles datorită faptului că nava centrală cât și cea colaterală are același acoperiș. La interior, în turnul de vest, se află situată tribuna, ea fiind deschisă spre nava centrală de unde se pot observa bolți construite recent pe structura navelor laterale. Corul este sub formă de boltă în cruce, arcul triumfal fiind semicircular. Peretele nordic al navei centrale are cinci ferestre romanice. Intrarea în biserică se face dinspre nord și dinspre sud prin intermediul a două uși simetrice adăpostite de porticuri. În nava colaterală sudică, pe peretele de est există o incipție. Inițial altarul era prevăzut cu șapte statui care reprezentau îngeri (dintre care doi purtători de instrumente muzicale) și pe Ioan Evanghelistul și Fecioara Maria. Astăzi mai există doar una, cea a lui Isus răstignit din centrul altarului aflată în stare avansată de degradare. De-a lungul timpului cele șapte statui ale altarului au fost furate. Fortificația prezintă o formă trapezoidală, lată de 17 metri și lungă de 37 metri, ea având zidul de sud întărit.

Biserica din Dealu Frumos

În Dealu Frumos există o bazilică romanică încă din prima jumătate a secolului al XIII-lea, bazilică care avea un cor pătrat și o absidă semicirculară, cu trei nave fără clopotniță. Ulterior s-au construit cele două turnuri principale. Pentru construirea acestora s-au impus modificări de structură cum ar fi la nava centrală care inițial era acoperită cu un tavan, ulterior devenind boltită în leagăn și micșorată prin ridicarea turnului clopotniță. Traveele laterale au fost boltite asemenea navei centrale și arcadele rămase au fost transformate în arc frânt. Traveele laterale aveau fiecare câte un portal, cel sudic având elemente romanece originale. Aspectul inițial al bisericii în portalul vestic nu s-a mai păstrat din cauza ridicării clopotniței. Clopotnița a fost înălțată în secolul al XV-lea, probabil în aceeași perioadă cu cea a bazilicii din Merghindeal. Biserica a devenit biserică - hală abia în secolul al XVI-lea. De menționat că turnul clopotniței avea 23 metri și avea și rol defesiv chiar dacă este integrat bisericii. Clopotele se aflau la penultimul nivel, ultimul găzduind orologiul. Drumul de strajă este susținut de o consolă din bârne de lemn.

Celălalt turn este ridicat deasupra corului fiind mai scund și cu aspect mai greoi. Cele două turnuri comunică prin intermediul podului bisericii. În secolul al XVI-lea de peretele nordic al corului s-a alipit o sacristie, care în secolul al XVIII-lea a fost boltită în stil baroc. Corul a fost pictat de trei ori înainte de Reforma religioasă iar la degajarea din 1911 nu a fost recuperată nicio scenă completă. Decorul spațiului este întregit de un tabernacul încastrat. La fel ca majoritatea bisericilor fortificate din sudul Transilvaniei, biserica din Dealu Frumos a fost înconjurată și ea cu o incintă sub formă rectangulară datată la începutul secolului al XVI-lea. Cele două turnuri principale ale sale au la bază o formă pătrată, sunt ridicate pe trei niveluri dotate cu mașiculiuri în consolă și metereze. O dată cu creșterea demografică a mai fost construit un turn cu cinci laturi, incinta a fost mărită, anul 1522 al modificărilor existând inscripționat sub o streășină. Anul 1647 a adus cu el construcția unei case fortificate în interiorul incintei, casă cu două niveluri cu un turn pătrat ce a fost încorporat în 1914 într-o nouă sală comună. Sub această sală comună a fost descoperit ulterior cimitirul vechii bazilici care a stat la baza actualei biserici fortificate.

[Wikipedia.ro](https://ro.wikipedia.org/wiki/Biserica_din_Dealu_Frumos)

